

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 239.915 van 20 november 2017
in de zaak A. 223.621/VII-40.117**

In zake : de VZW HUIZE BREUGHEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katrien Van der Straeten
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Justitieplein 5, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en
Gezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 oktober 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid van 18 oktober 2017 tot intrekking van de erkenning en tot sluiting van het woonzorgcentrum Huize Breughel, Tony Bergmannstraat 7 in 2650 Edegem, uitgebaat door de VZW Huize Breughel, Boeksheide 56 in 1840 Londerzeel.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 november 2017.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Elise Vandaele en Martine Geyskens, die loco advocaat Katrien Van der Straeten verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Veerle Huysman, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Voorwaarden van de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid

3. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

Spoedeisendheid

Standpunt van de verzoekende partij

4. Met betrekking tot de spoedeisendheid zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“Het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing bij Uw Raad heeft geen schorsende werking.

Het woonzorgcentrum Huize Breughel huisvest op heden 28 residenten, zijnde hulpbehoevende ouderen. De bewoners hebben allen een respectabele leeftijd bereikt van 80-90 jaar.

Ten gevolge van het bestreden besluit wordt de erkenning ingetrokken en dient het woonzorgcentrum te worden gesloten uiterlijk 31 januari 2017.

Dit impliceert dat verzoekster verplicht is binnen deze termijn al haar bewoners te laten overplaatsen naar een alternatief woonzorgcentrum.

Op geen enkel ogenblik gedurende de procedure werd door verwerende partij rekening gehouden met de mening van de bewoners aangaande hun tevredenheid over het verblijf in Huize Breughel, noch met het welzijn.

Verzoekster heeft steeds ten allen tijde het belang van haar bewoners vooropgesteld en nog steeds!

Alle residenten zijn zeer tevreden over hun verblijf in Huize Breughel en wensen helemaal niet te worden overgebracht. Ook vanwege de familieleden van residenten en voormalige residenten ontvangt verzoekster betuigingen van dank en tevredenheid. Verzoekster deed een rondvraag bij haar residenten en brengt de resultaten van de enquête thans bij (stuk 16). Verzoekster voeg[t] aan haar stukkenbundel tevens de e-mails van familieleden van residenten en voormalige residenten (stuk 17).

Verwerende partij verliest het menselijke aspect van huidige zaak volledig uit het oog. De bewoners voelen zich thuis in Huize Breughel en hebben zich gehecht aan hun medebewoners en hun verzorgers. Er wordt op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het welzijn van de bewoners dewelke behoren tot een kwetsbare groep.

Huize Breughel betreft een zeer kleinschalig woonzorgcentrum waarbij iedereen elkaar kent en belangrijke vriendschaps- en genegenheidsbanden zijn ontstaan tussen haar bewoners onderling. De bewoners hebben vaak, eventueel in samenspraak met hun familie expliciet gekozen voor Huize Breughel net omwille van hun kleinschaligheid, beperkt aantal bewoners en warme, familiale aanpak. Het personeel van Huize Breughel staat dicht bij haar residenten en neemt de zorg voor haar residenten echt ter harte.

De uitvoerbaarheid van bestreden beslissing impliceert dat alle bewoners binnen een korte termijn dienen te worden overgeplaatst naar een ander rusthuis, zijnde ten laatste tegen uiterlijk 31 januari 2017. Gelet op de duur van de procedure tot behandeling van de annulatievordering, zullen alle bewoners moeten verhuizen en zal het woonzorgcentrum leeg zijn.

Het besluit tot intrekking van erkenning en sluiting van het woonzorgcentrum zal in de eerste plaats voor de residenten een ernstig en onherstelbaar moreel nadeel met zich meebrengen. Ook verzoekster zal ingevolge de beslissing een ernstig en onherstelbaar nadeel lijden.

Thans is het reeds erg moeilijk te begrijpen voor de bewoners dat zij hun vertrouwde woonzorgcentrum dienen te verlaten. Voor mensen van hoge leeftijd is het absoluut niet evident en ook niet aangewezen plots naar een nieuw, totaal vreemd zorgcentrum te moeten verhuizen met voor hen totaal onbekende bewoners.

Zoals gezegd hebben de bewoners in Huize Breughel hun tweede thuis gevonden. Een overplaatsing naar een andere woonzorgcentrum zal dan ook niet alleen emotioneel doch ook fysiek een ingrijpende aanpassing betekenen. Verwerende partij gaat er geheel aan voorbij dat de bewoners zelf niet wensen te verhuizen. Er wordt op geen enkele manier rekening gehouden met het welzijn van de residenten, die allen van respectabele leeftijd zijn en tot een uiterst kwetsbare groep behoren.

De bewoners zullen van elkaar worden gescheiden en in diverse woonzorgcentra worden ondergebracht. De bewoners hebben vele vragen. Op vandaag is het geheel onduidelijk waarheen zij zullen worden gebracht en wanneer.

Verzoekster brengt tevens een schrijven voor van de behandelende huisarts van vele van de bewoners. Dokter Westerli[n]ck werkt reeds jarenlang samen met Huize Breughel. Dokter Westerlinck wijst op de gevaren van een abrupt beëindigen van het verblijf van de bewoners in Huize Breughel.

De schorsing van het Besluit van het Agentschap dd. 18 oktober 2017 is thans van uiterst dringende noodzakelijkheid.

Binnen de Gemeente Edegem werd reeds een Raad samengesteld dewelke de herplaatsing van de bewoners in andere centra dient te organiseren.

Op 26 en 27 oktober 2017 werd door de zorginspectie zonder enige voorafgaande verwittiging reeds overgegaan tot het toewijzen van de bewoners aan de Raad met oog op het zoeken van een geschikte andere plaats. Men ging reeds over tot noteren van alle gegevens van de bewoners en contacteren van de familie van de bewoners.

Aan de directie van verzoekster werd op 26 oktober 2017, ondanks de voorziene periode tot 31 januari 2017 gemeld dat de eerste bewoners eerdaags

zouden worden overgeplaatst en binnen korte termijn alle bewoners zullen verhuis[d] worden.

De verhuis zal derhalve op een uiterste korte termijn bewerkstelligd worden, ondanks de voorzien[e] termijn voor sluiting 31/01/2018. De zorginspectie geeft zelf uitdrukkelijk aan dat zij reeds volop bezig zijn met het afhandelen van de overplaatsingen en de verhuizingen snel doorgang zullen vinden.

Verwerende partij stelt zich geenszins vragen bij de gevolgen van deze verhuis voor de bewoners. Het welzijn van de bewoners speelt blijkbaar geen enkele rol. In het Besluit van het Agentschap dd. 18 oktober 2017 wordt nergens gewag gemaakt van de eventuele gevolgen voor de bewoners, dewelke in deze het eerste en grootste slachtoffer zijn.

Indien deze mensen dienen te vertrekken en hun mede-bewoners en verzorgers dienen achter te laten, zal het moreel leed van deze mensen op geen manier te herstellen zijn. De ernstige morele en emotionele schade ingevolge het verplichte vertrek zal onherroepelijk en onherstelbaar zijn.

Verzoekster heeft de zorg van haar residenten steeds zeer nauw ter harte genomen. Indien het Besluit niet zal worden geschorst, zullen de bewoners binnen afzienbare termijn worden overgeplaatst. Verzoekster zal op onherstelbare wijze worden verhinderd haar verzorgingsverplichting ten aanzien van haar bewoners na te komen.

Het ernstige morele en emotionele nadeel in hoofde van alle betrokkenen zal onomkeerbaar en onherstelbaar zijn.

Elk van de bewoners, stuk voor stuk verblijven graag in Huize Breughel en willen hun thuis niet opnieuw verlaten (stuk 18).

De bewoners hebben in het verleden reeds met veel moeite hun voormalige thuis moeten verlaten. Nu zij zich opnieuw hebben kunnen hechten aan hun nieuwe verblijfplaats en hun mede-bewoners, worden zij buiten hun wil verplicht te verhuizen (stuk 18). Op geen enkel ogenblik staat verwerende partij stil bij welke ingrijpende gevolgen de verhuis en scheiding van het vertrouwde voor de bewoners zal hebben.

Sommige bewoners verblijven reeds jaren (zelfs 18 jaar) in het woonzorgcentra. De bewoners hebben hier vriendschappen opgebouwd en vele mooie herinneringen verkregen (stuk 18), Het is absoluut nefast deze kwetsbare groep mensen weg te halen uit hun vertrouwde omgeving in afwachting van het resultaat van een verzoek tot vernietiging.

De intrekkings- en sluitingsbeslissing brengt een ernstig emotioneel nadeel toe in de eerste plaats aan de bewoners. Doch ook voor verzoekster betekent de intrekking- en sluiting met verplichting tot verhuis van de bewoners tegen uiterlijk 31 januari 2017 een verregaand en onomkeerbaar nadeel dat niet kan worden hersteld door een later tussen te komen vernietigingsarrest.

De behandelingstermijn van een ingestelde annulatievordering zal geruime tijd nemen. De tussenkomst van een uitspraak aangaande het verzoek tot nietigverklaring kan niet worden verwacht voor 31 januari 2017. Zonder schorsing van het bestreden besluit dienen alle bewoners binnen de periode voor eind januari 2017 te worden overgeplaatst en zal het woonzorgcentrum volledig leeg zijn. Bij gebrek aan bewoners zal verzoekster ook niet langer over

werkgelegenheid beschikken voor haar personeel. Verzoekster zal dan ook haar activiteiten dienen stop te zetten bij gebrek aan inkomsten.

Daar verwerende partij reeds bezig is met het bewerkstelligen van de overplaatsing en zij aan verzoekster heeft medegedeeld dat volgende week de eerste verhuizingen zullen plaatsvinden, zijn de termijnen voorzien voor de procedure schorsing ontoereikend. Vermoedelijk zullen alle 28 bewoners binnen een termijn van twee weken overgeplaatst zijn naar een alternatieve verblijfplaats.

Gelet op voorgaande argumentatie staat vast dat de zaak te spoedeisend is om de behandeling van een gewone schorsingsvordering en daaraan gekoppelde annulatievordering of te wachten”.

Beoordeling

5. De toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid brengt een ernstige verstoring teweeg in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, beperkt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en brengt de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij(en) aanzienlijk in het gedrang. Daarom moet de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond. Dit laatste impliceert dat de verzoekende partij aan de hand van precieze en concrete gegevens aantoont dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, indien zij pas na het afwikkelen van de gewone schorsingsprocedure zou worden uitgesproken, onherroepelijk te laat zou komen om het nadeel op te vangen.

Het nadeel moet persoonlijk zijn. Gevolgen voor derden kunnen de spoedeisendheid niet aantonen. De verwijzing naar de beweerde nadelen voor de residenten en de personeelsleden is dan ook niet relevant. Bovendien vermeldt de verzoekende partij met betrekking tot het personeel dat zij niet langer over werkgelegenheid zal beschikken voor haar personeel zonder verduidelijking over hoeveel personeelsleden het gaat en welke weerslag hun vertrek op de voortzetting van de activiteiten van de VZW heeft.

Het beweerde financieel nadeel wordt niet nader uitgewerkt. De omvang van een financieel en economisch nadeel moet, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat de verzoekende partij de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen. Een verzoekende partij kan er zich niet toe beperken, wat dat betreft, te stellen dat zij dit nadeel lijdt, zonder enig gegeven te verstrekken omtrent het bestaan en de omvang ervan. De verzoekende partij verzuimt echter enig precies en concreet gegeven bij te brengen dat deze beweringen kan staven, uit niets blijkt dat het voortbestaan van de VZW wordt bedreigd door de sluiting van het woonzorgcentrum. Zij maakt niet in concreto duidelijk welke onherroepelijke financiële schade zij lijdt en toont evenmin aan dat die schade voor haar gevolgen zal hebben van dien aard dat zij het resultaat van de gewone schorsingsprocedure niet kan afwachten. De verzoekende partij verduidelijkt evenmin welke weerslag de sluiting van het woonzorgcentrum Huize Breughel heeft op de werking of het voortbestaan van de VZW.

Hieruit volgt dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, §§1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig november tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys